

- 1) jeżeli pobór podatku następuje przez płatnika — według siedziby płatnika,
- 2) w pozostałych przypadkach — według miejsca zamieszkania lub siedziby podatnika; jeżeli podatnikiem jest osoba lub jednostka mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, właściwy jest Drugi Urząd Skarbowy Warszawa—Śródmieście.

Art. 10. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419 i Nr 113, poz. 547) w art. 23 w ust. 1 w pkt 12 po wyrazie „darowizn” dodaje się wyrazy „oraz podatku od sprzedaży akcji w publicznym obrocie”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419 i Nr 113, poz. 547) w art. 16 w ust. 1 w pkt 15 po wyrazach „podatku dochodowego” dodaje się wyrazy „podatku od sprzedaży akcji w publicznym obrocie”.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r., z wyjątkiem przepisu art. 5 ust. 4, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

603

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1994 r.

w sprawie zwiększenia wydatków oraz wysokości niedoboru budżetu państwa na rok 1994.

Na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy budżetowej na rok 1994 z dnia 25 marca 1994 r. (Dz. U. Nr 52, poz. 209) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustalony w art. 1 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1994 wydatki budżetu państwa w wysokości 696 010 000 mln zł zwiększa się o kwotę 463 110 mln zł, tj. do kwoty 696 473 110 mln zł.

§ 2. Zwiększa się ustalony w załączniku nr 2 do ustawy budżetowej na rok 1994 wydatki inwestycyjne w części 35 — Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej w dziale 85 — Ochrona zdrowia o kwotę 463 110 mln zł, tj. z kwoty 2 123 240 mln zł do kwoty 2 586 350 mln zł, w tym w rozdziale 8595 — Pozostała działalność z kwoty 1 024 180 mln zł do kwoty 1 487 290 mln zł.

§ 3. Niedobór budżetu państwa na koniec 1994 r., ustalony w art. 1 ust. 3 ustawy budżetowej na rok 1994 oraz w załączniku nr 3 do ustawy, na kwotę 83 000 000 mln zł

zwiększa się o kwotę 463 110 mln zł, tj. do kwoty 83 463 110 mln zł.

§ 4. Określone w załączniku nr 3 do ustawy budżetowej na rok 1994 przychody z tytułu kredytów zagranicznych otrzymanych w wysokości 7 708 580 mln zł zwiększa się o kwotę 463 110 mln zł, tj. do kwoty 8 171 690 mln zł, ujemne zaś saldo przychodów i rozchodów z tytułu kredytów zagranicznych otrzymanych zmniejsza się o kwotę 463 110 mln zł, tj. z kwoty 13 510 930 mln zł do kwoty 13 047 820 mln zł.

§ 5. Ujemne saldo udzielonych i otrzymanych kredytów oraz należności zagranicznych, określone w art. 1 ust. 4 ustawy budżetowej na rok 1994 w wysokości 21 359 690 mln zł, zmniejsza się o kwotę 463 110 mln zł, tj. do kwoty 20 896 580 mln zł.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

604

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 listopada 1994 r.

w sprawie wysokości funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa oraz Straży Granicznej.

Na podstawie art. 110 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 53, poz. 214), art. 97 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461,

z 1992 r. Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 53, poz. 214) oraz art. 114 ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52 oraz z 1994 r. Nr 53, poz. 214) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa oraz Straży Granicznej tworzy się fundusz w wysokości 9,5% planowanego rocznego funduszu uposażeń, z przeznaczeniem na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi.

2. Wysokość funduszu, o którym mowa w ust. 1, może być podwyższana przez Ministra Spraw Wewnętrznych z nie wykorzystanych środków na wynagrodzenia osobowe; do-

datkowe środki zwiększają fundusz w części dotyczącej nagród uznaniowych i zapomóg.

§ 2. Traci moc uchwała nr 73/91 Rady Ministrów z dnia 16 maja 1991 r. w sprawie wysokości funduszu na nagrody i zapomogi dla funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa oraz Straży Granicznej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Pawlak*

605

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1994 r.

w sprawie ustalenia szczegółowego rozdziału kompetencji oraz zasad współdziałania między centralnymi organami administracji państwowej podległymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych a wojskowymi organami porządkowymi i wojskowymi służbami informacyjnymi podległymi Ministrowi Obrony Narodowej.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 30, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje szczegółowy rozdział kompetencji oraz zasady współdziałania służb zajmujących się wywiadem i ochroną kontrwywiadowczą państwa w Urzędzie Ochrony Państwa nadzorowanym przez Ministra Spraw Wewnętrznych oraz wojskowych służb informacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Kompetencje i zasady współdziałania innych niż wymienione w ust. 1 centralnych organów administracji państwowej podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej regulują odrębne ustawy oraz przepisy wydane na ich podstawie.

§ 2. Urząd Ochrony Państwa realizuje zadania określone w art. 1 ust. 2 i art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180, z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 53, poz. 214) w zakresie ochrony bezpieczeństwa państwa oraz jego konstytucyjnego porządku.

§ 3. Wojskowe służby informacyjne realizują zadania określone w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16, Nr 40, poz. 174 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 165) w związku z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa.

§ 4. 1. Wojskowe służby informacyjne wykonują w zakresie kontrwywiadowczej ochrony gospodarki narodowej zadania w odniesieniu do:

- 1) przedsiębiorstw państwowych, których organem założycielskim jest Minister Obrony Narodowej,
- 2) podmiotów gospodarczych i placówek naukowo-badawczych, w zakresie, w jakim realizują one produkcję lub usługi, stanowiące tajemnicę państwową ze względu na

obronność państwa, na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej,

- 3) podmiotów gospodarczych zajmujących się obrotem wyrobami, technologiami i licencjami, objętymi tajemnicą państwową ze względu na obronność państwa, jeżeli uczestnikami tego obrotu są jednostki organizacyjne Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub podległe Ministrowi Obrony Narodowej.

2. Urząd Ochrony Państwa zapewnia kontrwywiadowczą ochronę gospodarki narodowej, z wyłączeniem zadań wykonywanych przez Wojskowe Służby Informacyjne w zakresie określonym w ust. 1.

§ 5. Współdziałanie Urzędu Ochrony Państwa i wojskowych służb informacyjnych obejmuje:

- 1) wymianę informacji, analiz i prognoz związanych z oceną stanu zagrożenia obronności i bezpieczeństwa państwa,
- 2) koordynację przedsięwzięć operacyjno-rozpoznawczych,
- 3) wymianę informacji na temat działalności obcych służb specjalnych,
- 4) przekazywanie, zgodnie z właściwością, informacji o zdarzeniach i zjawiskach, które nasuwają podejrzenia o związek z działalnością szpiegowską lub terrorystyczną albo innymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa lub obronności państwa,
- 5) współpracę w zakresie przeciwdziałania działalności wywiadowczej obcych służb specjalnych, skierowanej przeciwko interesom Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) kontrwywiadowczą ochronę licencji, transferu technologii wojskowych oraz międzynarodowego handlu bronią, amunicją, materiałami wybuchowymi i innymi materiałami o tym charakterze,
- 7) wymianę informacji pozostających w związku z działalnością radiokontrwywiadowczą,